

Милорад Живковић

1. Изразио је незадовољство одговором Института за нестала лица БиХ на питање постављено на 31. сједници, одржаној 05. 07. 2012. године, и затражио допуну одговора од три институције којима је питање упутио – Министарства за људска права и избјеглице БиХ, Института за нестала лица БиХ и Међународне комисије за нестала лица. Питање је гласило:

1. „Зашто није формирана централна евиденција несталих лица?”
2. Колико је верификовано несталих лица у БиХ према Закону о несталим лицима БиХ?
3. Зашто није спроведена процедура избора новог Управног одбора?
4. Да ли стари Управни одбор, којем је истекао мандат, има законско упориште (ако има, молим да ми се наведе одредба закона или акта који дефинише њихов статус након истека мандата) да расписује конкурс и бира нови колегијум директора?“

Затражио је допуну одговора на сљедећи начин: Нисам добио одговор од Министарства за људска права и избјеглице БиХ а ова друга два одговора су сасвим непотпуна.

Наиме, Институт и његов вршилац дужности предсједника дао је себи за право да даје одговор. Добили смо и деманти од другог члана Колегијума да тај одговор не одговара ономе што у Колегијуму треба да буде усаглашено као заједнички став. Значи, није могуће да се приватизује овај институт на начин да његов вршилац дужности директора узима себи за право да одлучује шта је званични став Института. Они су тијело које има још два члана, који су чланови Колегијума, и требало би да нађу начин да сједну и постигну компромис. Зато тражим од њих или да констатују да нема консензуса у вези са одговором на конкретна питања која сам поставио или да се састану и нађу начин да дођу до компромиса и пошаљу такав одговор. Очигледно је да се ради о злоупотреби положаја али и спровођењу Закона о несталим лицима. Истовремено и међународна организација која је потписала међународни споразум са Савјетом министара не жели да уђе у нови конкурс за чланове Управног одбора, на начин да бојкотује свој предлог и да сагласност Савјету министара да се тај процес покрене. Ниједна међународна организација не може да буде дио пројекта у овој БиХ и да буде члан Института а да се на исти начин или истовремено ставља на једну страну и блокира спровођење тог закона. Или нека изађе из споразума и да све у руке босанскохерцеговачким држављанима, или нека се држи споразума и у партнерским односима са Савјетом министара спроводи овај процес. Значи, тражим допуњени одговор од три адресе на које сам упутио ова питања.

2. Затражио је да се упути ургенција Министарству правде БиХ за достављање одговора на питање постављено на 1. заједничкој сједници оба дома, одржаној 14. 05. 2012. године. Питање је гласило: „Да ли је било злоупотреба у вези са давањем држављанстава, који су се процеси отворили и на који начин су они завршени?“